

Izhaja vsak torek in soboto ob 4. uri popoldne. Ako pade na ta dneva praznik izide dan prej ob 6. zvečer. Stane po pošti prejemati ali v Gorici na dom pošiljan celoletno 10 K, polletno 5 K in četrtletno 2-50 K. Prodaja se v Gorici v tobakarni Schwarz v Solskih ulicah, Jellersitz v Nunskih ulicah in Leban na Verdijevem tekališču po 8 vin.

GORICA

Uredništvo in upravnništvo se nahajata v «Narodni tiskarni», ulica Vetturini h. št. 9.
Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročnino pa na upravnništvo »Gorice«. Oglasi se računajo po petivrstah in sicer ako se tiskajo 1-krat po 14 vin., 2-krat po 12 vin., 3-krat po 10 vin. Ako se večkrat tiskajo, računajo se po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik Anton Bavčar.

Tiska „Narodna tiskarna“ (odgov. L. Lukežič).

Rakovi „naprednjaki“

Rekli smo, da nam je „Soča“ v 115. št. povedala nekaj novega glede volivne reforme. To novo se nam zdi tako značilno in pojasnjuje za liberalno gonjo proti novemu volivnemu redu, da si je uočajmo v nastopnem dobesedno ponatisniti. „Soča“ piše:

„Minole državnozbornske volitve so pokazale, da so v nekaterih kronovinah direktne volitve res blagodejno uplivala, a v naši deželi neverjetnosti se je lahko opazilo, da je neposrednost dobrodošla le nekaterim klerikalnim prenapetežem, ki imajo na jeziku lepe besede o človeški prosti volji, v srcu pa željo po krutem, brezobzirnem samovladanju. Po starem volivnem redu smo imeli vsaj volivne može, katere se je od volitve do volitve lahko menjalo, a sedaj imamo v oseh naših terorističnih nunccev stalne, od vlade in nevednosti podprte volilne može, volilne diktatorje, katerim je geslo: Smrt vsem političnim nasprotnikom!

Govoriti o tajnosti pri volitvi, bi bil plecnazem, ker vsak, kdor se je udeležil volitve za državni zbor in je opazoval delovanje naših nunccev, mora vedeti, da bi vsaj 99% teh posvečenih političnih agitatorjev sedelo v luknji, ako bi kožni za kršenje volivne pravice bili deležni tudi duhovniki.“

Tako „Soča“. Najprej konstatujemo, da se je tu nekdo tako nerodno in neukretno poskušal v scifieriji, da more tak „štifet“ objaviti za resnico le list, kateremu je na tem, da le skrpuca svoje predale, če tudi z največjimi bedarijami, za drag denar svojih „naprednih“ ovčic. „Soča“ je vendar začutila v sebi nekoliko glasu vesti, da ni naravnost obsodila direktnih tajnih volitev kot takih — to bi namreč njej kot patentirani „liberaliki“ slabo pristojalo — ampak je skušala svoje izneverjenje liberalnemu programu in svoje ubijanje pravega liberalizma zvrediti na ljudi, ki po mnenju „Soče“ svobodo direktnih tajnih volitev zlorablajo, in ti so seveda „nekateri klerikalni prenapeteži, ki imajo na jeziku lepe besede o človeški prosti volji, v srcu pa željo po krutem, brezobzirnem samovla-

danju“. — To je prva točka „Sočine“ scifierije ali bolje prismođarije. Torej direktne tajne volitve, pri katerih je dana vsakemu volivcu popolna prostost, da odda svoj glas, komur hoče, ne da bi mogel kdo na kateri koli način nanj vplivati brez strahu, da bi mogel kdo zvedeti, za koga je glasoval, ter mu potem škodovati... ta največja svoboda pri izvrševanju volivne pravice ni po „Sočinih“ naukih svoboda, ker je dobrodošla „klerikalcem“, ki jo le z jezikom hvalijo, a v srcu črtijo, ker si želijo samovladanja. Tu bi bilo pa zanimivo vedeti, kako more na svobodi kaj v slabo izpremeniti oni, ki jo z besedo hvali, v srcu pa črtijo? Na ta način bode, kdor ž njim občuje, zvedel le priznanje, a črtenja nikdar; kajti kar ni pa jeziku, ni na svetu. Kdor pa iz naših ust sliši le priznanje svobode v volitvi, ta se bo čutil k tej svobodi izpodbujenega ter opravičenega, da se popolnoma vda vživanju te svobode. S tem je pa „Soča“ dokazala ravno nasprotno, kar je hotela: da smo mi zagovorniki svobodnih volitev, „naprednjaki“ rakove družbe pa njeni nasprotniki! Pri liberalcih je napredek že umrl in „Sočin“ scifist ga z bedasto polemiko pokopuje. S tako duševno hrano za drag denar pita „Soča“ „napredne“ ovčice!

Kako predrzno grdo greši „Soča“ na nerazsodnost svojih bralcev, kaže že dejstvo, da si upa gorostasni razložek med direktnimi tajnimi volitvami in volitvami po volivnih možeh sploh bloditi. Kje se dobi stranka, da bi mogla nad svobodnim napredkom direktnih volitev dvomiti? Zakaj se pa institucija vol. mož smatra povsod za nekaj zastarelega, nekaj nazadnjaškega, kar se mora umikati direktnim volitvam, instituciji napredka in svobode? Ali ni že pravi škandal, da moramo mi, ki bi nas „Soča“ rada očrnila kot nazadnjake, zagovarjati svobodo in napredek proti njej, privilegirani svobodnjakinji in naprednjakinji! Da ni „Soče“ sram odkrivati svojega sleparstva in nazadnjaštva!

Blazen mora biti isti, ki si upa trditi, da je za volivca večja svoboda, ako je prisiljen, izbrati si posredovalca, ki

naj namestu njega voli poslanca sam brez posredovalca! In tako dela „Soča“. Ustvarila si je — prisiljena, da ji scifistika ne izpodleti — tudi za direktne volitve „volivne može“, ki jih stavi nekdanjim volivnim možem nasproti, da bi dokazala, kar se dokazati ne da.

Vsled napačne premise je napačno vse nje sklepanje. Oglejmo si njene „volivne može“! Te vidi seveda „v oseh prevzetnih, terorističnih nunccev, od vlade in nevednosti podprtih volivnih agitatorjev“. Kaka bedarija!! Poslanca pač ne bo volil duhovnik sam za vse volivce v svoji duhovniji, pač pa vsak volivec sam tajno, skrit pred vsako morebitno duhovnikovo kontrolo. Kako je torej mogoče imenovati duhovnika volivnega moža? Če je hotela „Soča“ pod tem skriti njej tako nemili vpliv duhovščine na volivce, potem je imela tudi povedati, kake volivni može so pa Gabršček et comp., katerim je prav tako na prosto dano pridobiti si enak vpliv na volivce. Ako si ga niso pridobili, je pač najboljši dokaz, da njih brezverske politike naše ljudstvo ne mara!

Gg. naj torej krenejo na nekdanjo predrazkolno pot! Potem jim ne bo naše ljudstvo nevedno, ampak zopet vedno, kakor jim je bilo nekdanj. Višek infamnosti pa je „Sočina“ insinucija, kakor da bi naša duhovščina posluževala se pri volitvah svojih državljskih pravic — ki ji menda pristojajo kakor kakemu Gabrščeku — uživala kako posebno podporo od vlade. Ko Gabršček ne more utajiti neuspehov svoje zavožene politike, takrat je hitro pripravljen s kazanjem na vlado. Mi mu moramo to enkrat vendar vrniti in zato mu postrežemo z govoricco, ki se že več let širi po deželi, namreč da uživa Gabršček posebno podporo zato, da je uprizoril in nadaljuje razkol med Slovenci na Goriškem. Prosimo Gabrščeka, naj dokače, da ni to res. —

Druga taka infamna insinucija je namigavanje in duhoviranje v „Soči“, kakor da bi bilo duhovščini dovoljeno kršenje volivne pravice. „Soča“ prav dobro ve, da je duhovnik zunaj cerkve državljan kot so člani vsakega drugega stanu. Mi pa tudi vemo, da je „Soča“ v minu-

lih volitvah vse storila, da bi bila kakega duhovnika spravila v kazen zaradi kršenja volivnega zakona, ali prestopka ni bilo in zato tudi ne kazni. Če je pa „Soči“ neljubo, da sme duhovnik v cerkvi zavračati nje napade na vero, potem ni to kršenje vol. zakona, ampak bramba vere, kar „Soča“ lahko sama zapreči s tem, da pusti vero na miru.

Sicer bi „Soča“ najbolje storila, da bi kar brez ovinkov povedala, kaj jej na teh direktnih volitvah ne ugaja. Vse te tožbe o „terorističnih nuncih“, o „podpori vlade“, o „nevednosti ljudstva“ itd. niso drugega nego mahanje po sencih. Mi smo že v notici „Časnikarski falotje“ namignili, kje „Sočo“ čevelj žuli. Stvar je čisto enostavna. „Soči“ so direktne in indirektne volitve popolnoma vse eno, njej je le za to, kje se da njena „volivna manipulacija“ lažje razvijati. In za to so bile volitve po volivnih možeh ugodnejše. Tu se je agitacija koncentrirala le na volivne može. „Soča“ si je mislila: Naj le duhovniki priporočajo pri prvotnih volitvah svoje volivne može, mi imamo že sredstev za korekturo teh priporočil. Naši agitatorji se vržejo na volivne može in ni jim lažje, kot enega ali drugega premamiti: 1. z lepo besedo, 2. s strašenjem, 3. s terorizmom, 4. s ponujanjem svetlih kronic, katerih moč se da s pomnoženim številom jako zvečšati, 5. z vinom in gulašom, 6. z opitjem, da volivni mož pozabi na svojo volivno dolžnost, ali pa jo zamudi, 7. s silovitim zadrževanjem (n. pr. tudi z zaporom), če vino ne pomaga. „Soča“ nam — upamo — ne boče tajila, da se je eden teh sedmih receptov (ali več) pri predzadnjih državnozbornskih volitvah pri Sv. Luciji izvršno sponesel ter dosegel učinek, da je odločitev padla na tehtnico liberalnega kandidata.

Za tako manipulacijo so kajpada v novem vol. redu tla izpodmaknjena „Sočini“ „recepti“ so za ogromno število direktnih volivcev preneizdatni. Razen tega prinaša novi vol. red za „Sočo“, še eno smolo: volitve za eno kurijo se bodo vršile istočasno v vseh vol. okrajih. Tu bo treba „Soči“ število plačanih

LISTEK.

Iz življenja svetnikov.

Poljski spisal Boleslav Prus; prevel Fr. Virant. (Dalje.)

V tem ga je nekdo sunil. Mikloš se je ozrl in zagledal Gejzo. Magnat je imel raztrgano obleko in zlovesči ogenj v očeh. —

„Kmetavs!“ je zaklical, „kje je pot do votline, ki je pri vodopadu?“

Okoli vodopada je kar naprej korakali turški oddelki, za njimi je pa kipele v doline stokrat številnejša črna in vpila od jeze, da bi padla v dolino in dokončala pogrom.

Pri pogledu na razjarjene pagane, ki so grozili svet uničiti, pri pogledu na lopova Gejza, ki jih je pripeljal, je izgubil bogaboječ Mikloš vladno nad seboj.

„Lepo sem naredil“, je pomislil, „ko sem ljubil takega sovražnika! In lepe so božje zapovedi, radi katerih se preliva toliko krvi!“

In zgrabivši Gejzo za vrat, je kriknil:

„Prišel si mi zopet v roke, Judež!... Odpustil sem ti lastno krivico, toda

ljudske ti ne odpustim... Pojdi k svojim Turkom po najbližji poti!“

Vzdignil ga je in ga je že hotel prebdelega potisniti v vodopad, dvajset nadstropij globoko, ko je hipoma ogledal pred seboj postavo svetega Benedikta. Svetnik je požugal Mikloša.

Začuden je velikan izpustil Gejzo. Zato je, videč tako razločno znamenje z neba, pokazal brezbožniku pot navzdol, do votline pri vodopadu, poleg katerega so korakali Turki.

V ravnini se je pa še vedno borilo kristjansko moštvo s turško premočjo. Že se je tudi druga stena paganov, ki je dobila razpoke na večjih mestih, majala pod navali, toda kristjanje so vodili v boj predzadnje vrste, medtem ko so Turki prihajale vedno nove s pomoč. Bilo je jasno, da predno pride zadnji pagan iz gorske doline, odda že zadnji Kristusov vitez Bogu svojo izmučeno dušo. —

V tem je v dolini mrgolelo turškega vojaštva, ravnel pri vodopadu se zabliškalo, in razlegel se grom, kakor bi treščilo. Skala na kateri je stal Mikloš, se je zazibala in velik del nje je padel na začetek ceste, napravljane od Gejze,

zaprl Turkom pot in zajezil odtok potoka, ki se je začel namestu da bi tekel navzdol, umikati nazaj in razlivati po dolini.

Mikloš se še ni iztreznil od začudenja, ko se je na drugem koncu dolini razlegel nov pok. Skalni odlomki so zleteli visoko v zrak in se z ropotanjem posipali med Turke, ki so kričali na ves glas:

„Izdajal! izdajal!“

Gejza in njegovi pomočniki so razrušili s smodnikom skale pri vходу in izhodu doline. Del paganske vojske, ki je taborila na turški strani, ni mogel več na Ogrsko, ker mu je bila pot podrt. Bojujoči se v ravnini s kristjansko vojsko niso dobivali več pomoči, šestdeset tisoč nevernikov se je pa nahajalo zaprtih od vseh strani v dolini, ki se je hitro napolnjevala z vodo, ki ni imela odtoka.

Predno se je naredil večer, je bila turška vojska na ogrski strani čisto razbita in ujeta. Ko je zasvital nov dan, je zagledal Mikloš z vrha svoje skale nekaj strašnega.

Turkom zaprtim v dolini, je segala voda že do ramen; potok je zelo hitro naraščal. Zastonj so nesrečniki izkušali

zlezti na skale: kamor je kdo prišel se je izpodrnil v vodo, kakor miš v gladkem loncu.

Izpočetka so kleli in grozili, nevede komu. Končno so spoznali, da je smrt neizogibna in začeli dvigati roke nad vznemirjene valove, proseč Boga usmiljenja v prihodnjem življenju.

Bližalo se je to ubožcem z velikimi koraki, kajti povrh so se še začeli zbirati oblaki in na utoplajoče je začel padati močen dež.

Pobožnemu Miklošu se je stiskalo srce pri pogledu na tako nesrečo. Še nikdar ni tako goreče hrepenel ljubiti sovražnikov in jim delati dobro, toda kaj je mogel storiti proti razljučenim elementom?...

V tem je Bog, usmiljeni oče celo paganom navdahnil Mikloša s sveto mislijo. Videč, da na utaplajoče se pada dež, ga je pobožni vodnik blagoslovil, naredil znamenje križa čez doline in zaklical:

„Jaz vas krstim!... V imenu očeta in sina in svetega Duha... Amen...“

Na površju vode je bilo videti obrite glave.

(Dalje pride.)

„brakov“ jako pomnožiti. Ubogi „Narodni sklad“ in denarna zavoda!

Če to uvažujemo, potem lahko razumemo, kje prav za prav tiči vzrok „Sočine“ nezadovoljnosti z novim vol. redom. Premajhno število slovenskih poslancev v posameznih kurijah, da celo neizpremenjena laška večina je le povod navidezni „Sočini“ nezadovoljnosti v resnici pa „Sočo“ skrbi in peče uveljavljanje direktnih volitev, to je pravi motor, ki goni vso zagrizeno gonjo zoper vol. reformo. Ker je pa direktna tajna volitev poleg splošne kurije za politično svobodo in ravnopravnost ljudstva glavna pridobitev v vol. reformi, zoper katero „Soča“ toli divja, potem se vidi, kako diametralno nasproti si stojita „Soča“ in svoboda in ravnopravnost ljudstva, ter kaka grda selarija je ves „Sočin“ liberalizem. Tem rakovim „naprednjakom“ sme ljudstvo z vso pravico zaklicati: Mors tua, vita mea! Smrt liberalcev, življenje ljudstva!

Posrečena paralela.

I.

Naši čitatelji se še spominjajo, da smo v boju z „Edinostjo“, hotečo izkoristiti naš novi vol. red za dež. zbor kot orožje na korist naši hirajoči „liberalni“, po stvarnem razmišljanju o faktučnih razmerah v goriškem in tržaškem dež. zboru in o postopanju slovenskih poslancev tu in tam v zadevi vol. reforme, prišli do zaključka, da so tržaški slov. poslanci ravno tako kot naši goriški pri tej akciji postopali primerno razmeram, s katerimi morajo kot trezni politiki računati. Ta primera je „Edinost“ hudo spekla, in že v juliju, v času najhujše vročine, se je zagnala v nas, vsa iz sebe od ogorčenja, da se drznemo te v njenih očeh tako gorostasno različne poslance primerjati. Opirala se je pri tem posebno na dva momenta: na razmerje slovenskih poslancev tu in v Trstu nasproti laški večini in na slov. proteste tržaške v zbornici in na javnih shodih. No mi smo ji potem v podrobnem članku razjasnili, da ta dva momenta naše primere prav nič ne izpreminjata, in da je bila „Edinost“ vedoma ali nevedoma v zmoti. Mi smo ji postavili nasproti te-le argumente: 1.) Laška večina ostaja večina, ako znaša manjšina le osmino (v Trstu) ali pa le en glas manj (v Gorici). 2.) Slovenski poslanci v Trstu so — primerno razmeram — v zbornici uprizorili nasilno akcijo proti vol. reformi, ker je bila ta sama na sebi višek nasilstva, katerega posledice bi bile zadržile vrv okolu vratu političnih pravic tržaških Slovencev. Torej vse kaj drugega nego naša goriška volilna reforma. 3.) Vlada ni predložila tržaške vol. reforme v sankcijo, a ne morda — kakor se „Edinost“ tako samozavestno in zmagovito po prsih bje in baha — zaradi kakih obzirov na slov. proteste ali celo nastopanje slov. poslancev v zbornici, kaj še? kako otročje domišljanje!... ampak vlada ni hotela laške vol. reforme predložiti v potrjenje zaradi same sebe. Divide et impera! Vladina korist zahteva, da slovenska manjšina iz dež. h.še tržaške ne izgine, ker jo potrebuje. Ako bi ji mogla vol. reforma koristiti (kakor naša goriška zoper irredentizem), bi jo bila dala potrditi, tudi če bi bila sprejeta še bolj po ne navadni poti. In domišljava „Edinost“ se še smešno repenči o pripravljenju pravilnega sprejema vol. reforme tržaške!! 4.) Slovenski tržaški poslanci klanjajo še vedno svoj tilnik pod vladajoče razmere, ker si ne upajo, da svojim volivcem vsaj na gospodarskem polju kaj koristijo, niti besedice slovenske v zbornici izpregovoriti, dočim je ta anomalija v našem dež. zboru že davno odpravljena.

To so bili naši argumenti za povsem upravičeno primero. Ali „Edinost“ se ni upala jim bližje stopiti. Vzela jih je naznanje z molčanjem; pač najboljši dokaz, da so bili argumenti tehtni in resnični. Minole sobote pa je povlekla — od „Slovenca“ zaradi vol. reforme istrske k zidu

pritisnjena — zadevo zopet na dan. Tu seveda „poštena“ in „lojalna“ „Edinost“ naš članek, vsebujoč gorenje argumente popolnoma ignoruje in svoje čitatelje brezvestno farba, kakor da bi mi ne hili črhnil niti besedice na njeno ogorčenje v juliju zaradi naše primere ter kar na celem kakor kaka tržaška vlačuga laže, „da je bil rezultat primere za „Goričine“ varovance skrajno žalosten ter da je „Gorica“ temeljito pogorela s svojo paralelo med Gorico in Trstom“. In potem pogreva zopet stare laži o „novih krivicah“ naše vol. reforme, katere smo mi že stokrat in stokrat ovrgli, in katere smo ji zopet formulirali v obliki šestih vprašanj v zadnji „Gorici“, da bi vendar enkrat ta „Edinost“ izlezla iz zatišja sumničenja, zavijanja, laganja ter stopila na površje poštenega, odkritega, moškega boja ter vendar enkrat poskusila dokazati, kje so te toli razpite „nove krivice“ goriške vol. reforme.

Iz tega razvidijo naši čitatelji, s kako revolversko žurnalistiko se moramo bojevati, ako hočemo naše ljudstvo obvarovati grdega strankarskega zapeljevanja. Pa dalje!

„Edinost“ bi se ne bila vrnila na našo primero, da ni stopila te dni toli v ospredje volilna reforma za dež. zbor istrski. Kakor znano, ste večina in manjšina tega dež. zbora imeli z nekakim kompromisnim zborovanjem pripravljati pot novi vol. reformi za dež. zbor, kar se pa vsled znane laške povsod enake intransigence ni posrečilo. Nas je seveda zadeva vrlo zanimala, ker imajo naši sobratje v Istri prenašati zatiranje še manj ukročenega laškega nasprotnika kakor mi. Zanimiva pa je bila za nas še nekega ozira. Bili so namreč tu v igri slov. poslanci istrski, ki so se imeli poskusiti z Lahji v boju za vol. reformo kakor naši; ali oni „Edinosti“ varovanci, naši nje preganjenci. To so bili za „Edinost“ kritični časi! Istrski poslanci bi bili namreč morali vse to v praksi izvesti, kar je „Edinost“ v teoriji od naših zahtevala. In to ni lahka reč! Teorija je eno, praksa pa drugo. Kdo ni še poskusil, kako gorko mu je prihajalo, ko je, zapuščajoč teorijo, prestopal prag prakse? Tako se je godilo te dni tudi „Edinosti“. Postajala je hudo nervozna in na vse strani nategavala ušesa ter prisluškovala, od kje zasliši prvi glas, katerega je z uro v roki pričakovala glas, da so njeni varovanci v Istri to učinili, kar nje preganjenci v Gorici. In komaj je „Slovenec“ le čisto na kratko zabrenkal na to struno, hitro je planila „Edinost“ na dan z napovedjo večjega odgovora, kakor da bi se bala, da jo vtegne „Slovenec“ prehiteti še z večjim številom obdolžitvev. Na kratko potipanje za kosmato vest „Edinosti“ je sledil torej te dni dolgi previdnostni odgovor, ki je pisan tudi na našo adresu. Treba torej, da si ga prihodnjic še nekoliko privoščimo.

Dopisi.

Iz Bovca. — Na duri trkajo nove občinske volitve ter nas glasno vabijo k treznemu premišljevanju, komu naj oddamo svoj glas. Imamo dve stranki: „katoliško-narodno“ in „liberalno-deformirano“ stranko.

V dobi liberalno-kapitalističnih magnatov se je nabralo v „komunski“ hiši toliko gnjilobe in raznih smeti, da je bilo treba uporabiti mnogo žajfe in — debelo metlo. Gospod Ernest Klavžar je štiri mesece pometal to umazano štal; žrtvoval je veliko truda in napora. Imel je težko nalogo: urediti občinske račune iz zadnjih 6 let. Kaj so delali liberalni mogotci? Saj so vendar skrajno „napredni“. Vso znanost imajo v majhnem mezinu; „klerikalni“ doktorji so proti njim pravcete muhe. Le poslušaj mogočnega Cezarja in strastnega Rajdarja, kako znata zabavljati, in boš mislil, da si v kitajski akademiji.

Vendar nekaj jim moramo priznati, in to brez vsake šale. Da znajo dobro skrbeti za svoj žep, to jim radi podpi-

šemo in debelo podčrtamo; v tem oziru so pravi mojstri, in ni jih lahko posnemati. — Kje je pa splošni blagor? Zakaj niso izposlovali izdatne državne podpore v prid revnim pogorelcem? Zakaj niso pravočasno izplačali v ta namen poslanih milodarov? Ali potrebujejo naše ubogo ljudstvo samo za časa volitev? Žalostno a resnično!

Da je znal Cezar svoj „cement“ dobro prodajati, da je „Občinski dom“ na glas trepetal, ker ni mogel Rejderjevih „cegel“ na noben način prežvečiti, je v obče znano in ne potrebuje komentarja.

Temo in nazadnjaštvo drugim očitati, prav dobro umevajo, pa če z lučjo posvetimo v njih „vzorno“ delovanje, takoj se morajo poskriti — v temno ozadje.

Ako primerjamo uspešno prizadevanje našega vrliga „slov. katol. polit. društva“, — ki je doseglo ogromne pridobitve za splošni blagor našega kmeta trpina, s puhlimi frazami bovških liberalnih koristolovcev, takoj spoznamo, da kdor ne mara za Boga in za službo božjo, ne mara tudi za svojega bližnjega in njegove potrebe. Dragi rojaki! Ali bomo še dalje podpirali tiste, ki so nam brez potrebe naložili ogromne doklade? Ali bomo še dalje volili tlste, ki so nas, posebno ob času požara, neusmiljeno topli? Proč z liberalnimi mogotci!

Znani „Miha“ in drugi pometači vas bodo še slepili da vam hočejo dolgove znižati, pa v resnici vam hočejo le z zvijačo izsiliti vaše pooblastilo, toda ne za odpis vaših dolgov, kakor je trdil hudomušni „Miha“ — temveč za limanje liberalnega polomljenega voza.

Takim in enakim liberalcem je treba pokazati vrata. Gospod Jonko je pokazal, da zna vestno in spretno voditi županske posle, ter se zvesto oklepa edino prave „katoliško-narodne“ stranke.

V boj za resnico podajmo si desnico in zmaga bo naša.

Politični pregled.

Državni zbor.

Državni zbor je imel danes zopet sejc. Na dnevnem redu je bila kot peta točka prvo branje pogodbe.

Kriza v ministerstvu.

Beck hoče preosnovati ministerstvo. Posebno zahtevajo to Čehi, ki jih zastopata v ministerstvu dva člana mladočeske stranke, ki je med Čehi v manjšini. Fořt in Pacak zato najbrže odstopita in na nju mesto pride kak češki agrarec. Sicer pa je že katoliško-narodna stranka med Čehi dosti močna, da sprejme portfelj. In res se je glasilo ime dr. Hrubana za trg. ministra. Vendar najbrže katoličani ne bodo stopili v ministerstvo, kar hočejo ostati svobodni. „Českemu klubu“ preti kriza in se najbrže razbije.

Nagodba.

Trgovsko-politična centrala združenih trgovskih in obrtnih zbornic in „Osrednje zveze avstrijskih industrijcev“ je imela v Brnu svojo sejo. Zastopane so bile trgovske in obrtne zbornice: hebska, graška, olomuška, plzenska, praška, liberiška, solnograška, tržaška, opavska in dunajska. Sklene se resolucija, ki priporoča odločno, da naj postavodajalni zbornici odobrita nagodbene predloge.

Stalni odbor treh industrijskih zvez („Zveza avstrijskih industrijcev“, „Klub industrijcev“ in „Zveza industrijcev v Avstriji“) se je izjavil za nagodbo v smislu brnske resolucije.

Nasprotniki nagodbe neodvisne stranke, ustanove novo Ludovik Kossuthovo stranko. Pristopi ji 18 do 19 poslancev. V opoziciji proti nagodbi bo torej v ogrskem državnem zboru „Ludovik Kossuthova stranka“, 25 poslancev narodnosti in 40 hrvaških poslancev. Za nagodbo se pa ne boje, ker opozicija ne namerava, da nastopi v obstrukcijo.

Dr. Lueger je izjavil časnikanjem, da zdaj še ne vé nobena stranka kakšno stališče da zavzame glede na nagodbo. Tudi o svoji stranki se ne more izjaviti.

Rekel je, da je že lahko mogoče, da se odobri nagodba.

Socialnodemokratska stranka na Ogrskem namerava po shodih nastopiti proti nagodbi.

Dr. Ebenhoch je o nagodbi objavil daljši članek, ki naglašja, da je sedanja nagodba boljša, kakor so bile prejšnje. Stranka sama pa odloči, če ji tudi pri-trdi. —

Švedska pomnoži armado.

Glede na ločitev Norveške in Švedske pred dvema letoma je predložila švedska vlada zbornici predlogo, po kateri naj bi se pomnožila švedska pehota za 24 bataljonov po 1000 mož, ustanovi naj se lahka artiljerija, ki obstojaj iz 12 baterij s strojnimi puškami poleg topov. Ustanovi se tudi zrakoplovni, ženijski in brzozjavni oddelki. Proračun se pomnoži vsako leto za 24 milijonov kron. Mornarica naj dobi dve veliki vojni ladji, dve oklopnici, dve obrežni obrambni ladji, osem rušilcev torpedovk, dvanajst torpedovk in osem podmorskih čolnov. Za mornarico bo izdala Švedska vsako leto 80,000,000 kron več.

Ruska luka najeta za ameriško brodovje.

„Der Oesterr. Lloyd“ javlja iz Vladivostoka zanimivo vest, da je namreč med severo-ameriško rusko vlado sklenjena pogodba, s katero se dajajo vladi Severnoameriških zveznih držav v zakup kopneni in pomorski doki v Vladivostoku za bodočo zimo. Vojna mornarica ameriških Združenih držav stala bo v zalivu Kovik (na ruskem otoku nasproti Vladivostoku). Zaliv je najet za ameriško mornarico za pet let.

Ta vest vzbudi, kakor pravi list, v ruski javnosti ne malo senzacijo, ker se iz tega jasno vidi, kako sta Rusija in Združene države prisiljeni, da stopita v tesno prijateljstvo, kajti prej ali slej čaka obe državi neizogibna vojska z Japonsko.

Darovi.

Za srečolov so dalje darovali: Č. Rodbina Milost: 1. Service za delikatese; 2. Košek za pecivo; 3. Svečnik; 4. Pepelnik; 5. Blazino za zofo, lastnor. delo. Cast. rodbina Pirjevec: 1. Eleganten service za kavo; 2. Napo za častnike. Gčna. Eta Abram: 6 namiznih nožev; čašo za pivo. Ga. Avg. Šantel: dve vazii; svečnik v podobi kipa. Č. g.a Kopač: Elegantni šatulji za lišp. Srečolov je do-ločen za prve dni pr. m.

Novice.

Cesarjevo zdravje. — Uradno se poroča, da je bila noč od sobote na nedeljo slabša, ker je cesar silno kašljal in ni mogel spati. Vsa protisredstva proti kašlju so bila brezupesna. Polnoč je bila že davno proč in cesar še ni spal. Cesar je šele proti jutru nekoliko zadremal. Tudi mrzlice ni bilo. Cesarjev apetit je dober, moči povoljne. Korespondenca Viljem poroča, da se cesarjevo zdravstveno stanje boljše. Izginili so popolnoma sledovi slabe petkove in sobotne noči. Nevarnost za cesarja je odstranjena in se je pričela pri cesarju rekonvalescenca (okrevanje). V naravi boleznii je, da kašelj ne izgine takoj. Zadovoljiva znamenja so, ker cesar več je, ker je izginila mrzlica, ker je cesar boljše volje in ker je cesar povoljno močan. V nedeljo je bilo določeno, da bo v cesarjevi spalnici brana sv. maša, a ker je imel cesar slabo noč, se je to opustilo.

Na tisoče oseb je bilo v nedeljo v Schönbrunn. Od ust do ust se je širilo veselo poročilo, da se cesar povoljno počuti, dasi ponoči ni dobro spal. Cesar je zaslišal oba višja dvorna mojstra in ravnatelja dvorne pisarne. Nekaj časa se je cesar v veliki galeriji izprehajal. Cesar je bil v nedeljo tudi prvič v svoji novi schönbrunski pisarni, v katere ozadju se nahaja mal smrekov gozdič. Drevesca so pripeljali s Štajerskega in improvizirali gozdič v sobi. Napadov kašlja je bilo manj. Popoldne od 1. nadalje je bil cesar veliko boljše volje kakor zjutraj. Upajo, da je na cesarja

ugodno vplivalo krasno vreme. Prezračili so sobe, kjer ne biva cesar podnevi.

Marija Valerija je prišla v Schönbrunn z otroci in se najbrže ne povrne v Wallsee. V pondeljek je obiskala cesarja.

Včeraj je bilo cesarju boljše, ker je imel ugodnejšo noč kot je pa bila ona od sobote na nedeljo. Katar se je zmanjšal, mrzlice ni. Ker je bila noč boljša, je cesar tudi bolj pri moči. Tek je dober. Izmečki so še vedno suhi. Cesar je vstal včeraj ob navadni uri ter je delal. Nameravani izprehod v veliki galeriji je vsled slabega vremena moral izostati. Dopoldne in opoldne je bil bolnikov položaj ugoden.

Naši poslanci so s tovariši „Slovskega kluba“ ukrenili korake, da se vsled suše na pomanjkanju sena trpečim posestnikom čimprej dovoli podpora prej, predno kmetje živine ne razprodajo. Županstva in drugi prizadeti, naj se obračajo na poslance in glavarstva z natančnimi podatki o škodi. Dne 18. t. m. sta bila posl. Josip Fon in Žitnik v poljedelskem ministerstvu, kjer sta posredovala za državno podporo. Vlada pa nima še podatkov! Te morajo dati okr. glavarstva.

V varstvo domače živinoreje je dne 14. t. m. zboroval v poljedelskem ministerstvu veterinarni svet ter sprejel na podlagi obširne razprave o dokaznem vtihotapljenju srbskih volov več sklepov, ki onemogočujejo vsako prevaro.

Shod „Kmečke zveze“ za gorliško okolico. — V nedeljo ob 4. popoldne se je vršil v Kojskem v prostorih gosp. Mariniča shod „Kmečke zveze“, ki se ga je vdeležilo okrog 200 mož. Zborovalci so z zanimanjem sledili izvajanju govornikov. Shodu je predsedoval kojski podžupan g. Lenardič, ki je po običajnem pozdravu dal besedo dr. Breclju. Govornik je govoril o kmetijskih zadevah. Posebno je povdarjal, da se mora ljudska šola preustrojiti tako, da bo služila res stanovskim koristim posameznih stanov. Dežela mora dobiti več učnih moči, ki so izučene v kmečkih stvareh, ki bodo šle med ljudstvo in je naučile, na zato prirejenih strokovnih tečajih umnega kmetijstva. Obširno je govornik govoril o zdravstvenem zakonu. — Na to je govoril dr. Dermastia o nalogah „Kmečkih zvez“. „Kmečka zveza“ je politična, ker se mora tudi kmet brigati za politiko, ker njemu ni vsejedno se li delajo postave v njegovo korist ali škodo. Cilj kmetov mora biti da se združijo vsi kmetje cele države. Obema govornikoma so poslušalci pritrjevali. Vsi navzoči so izjavili, da stopijo v „Kmečko zvezo“.

Predavanje v Solkanu. — V nedeljo 20. t. m. je priredilo „Slov. kat. izobraževalno društvo“ v Solkanu svoje prvo predavanje. Predaval je urednik Kremžar o socializmu. Pojasnil je najprvo sedanje socialno stanje človeške družbe; splošni pojem socializma ter različne njegove struje. Nato je orisal razloček med krščanskim socializmom in socialno demokracijo. Poslušalcev se je zbralo lepo število ki so z zanimanjem poslušali predavanje. Prihodnje predavanje bo v nedeljo 3. novembra o zgodovini socializma. Začetek po blagoslovu.

Predavanje „Slov. kršč. socialne zveze“. — Jutri v sredo ob 8h zvečer bo predavanje „S. K. S. Z.“ v društvenih prostorih ulica Veturini 9. Predavanje bo o Simonu Gregorčiču. Z ozirom na predmet predavanja je pričakovati velike udeležbe. Vstop prost!

Odborova seja S. K. S. Z. bo v sredo ob 7h zvečer v društvenih prostorih, nakar opozarjamo vse odbornike in odbornice!

Notarski izpit je napravil v Trstu not. kandidat dr. Ivo Šorli.

Kje je komunike? — Nadučitelj Urbančič je stavil na letošnjem zaupnem shodu okrajnega učiteljskega društva zloglasni, teroristični predlog, naj se sestavi

komunike, po katerem se bodo mcrali ravnati vsi učitelji. S tem svojim predlogom je hotel nagnati vso učiteljsko v stajo svojega rojaka Gabršček. Pri zborovanju ni nihče nasprotoval Urbančičevemu predlogu. Izvolil se je zato nekakšen odsek, čegar naloga je bila, sestaviti komunike. Nekaj dni pozneje se je sešel odbor k seji, kamor je prinesel baje vsak član svoj elaborat. Seje se je udeležil tudi g. Peter Medvešek. Izdelal je načrt, po katerem bi bilo možno doseči med učitelji raznih političnih strank nekak modus vivendi. Po njegovem nasvetu naj bi štel odbor okrajnega učiteljskega društva 9 članov. V ta odbor bi bili volili pristaši „Sloge“ 3 odbornike, odkriti Gabrščekovci 3 in maskirani liberalci, pod krinko agrarcev 3. Kakor razvidno je skrbel Medvešek pri sestavljanju tega načrta prav vestno za svojo stranko in ji je hotel zagotoviti kar dve tretini večine, na način, ki se je dozdeval jako naiven. Dasiravno je bil ta načrt naperjen proti našemu učiteljsstvu, je imel na sebi vendar to dobrotu, da je kršč. misleče upošteval. Medvešekovo nastopanje v tem oziru moramo imenovati taktno. Kot pristaš druge stranke ji je hotel sicer priboriti večino, toda pokazal je, da ni terorist ter zna ceniti in spoštovati mišljenje svojih kolegij in kolegov in jim je pripravljen prepustiti tudi nekaj veljave pri društvenem vodstvu. Tako je želel urediti Medvešek razmere pri okr. uč. društvu. Sam je rekel: Petindvajset let se bavim s politik in prepričan sem, da bi bila to edina pot, da se učitelji ne razdružimo. Šel je z načrtom v sejo, razložil resnost položaja in skušil vplivati na odbor, da bi načrt sprejel. Toda pri seji sta bila tudi Križman in Urbančič. Vedela sta, da bi dospeli na ta način v odbor 3 odborniki, ki bi pazili na njiju in bi jima pristigli marsikedar njih samoblastne čine. Onadva pa hočeta biti absolutna, nenadzorovana gospodarja. Urbančič je povedal v seji, da je stavil pri zaupnem zborovanju predlog, naj se izvoli odsek, ki imej nalogo sestaviti komunike, vsled katerega bojo morali vsi učitelji plesati kakor Gabršček hoče ter odklanjati vsako posredovanje med učiteljskimi strankami. Konečni rezultat je bil, da se je moral tudi Medvešek ukloniti teroristom. Tako sta učiteljsvo razdvojila pri Gabrščeku uslužbena Križman in Urbančič vsled svoje trme. Boj zato proti njima dokler se sami ne uničijo s svojo trmo, kakor se ne uniči škorpion s svojim strupom! Konečno ju še vprašamo, zakaj ne izdata svojega komunikeja. Mar čutita, da jima je že začelo primanjkovati tal pod nogami. Zakaj čakata — kje je komunike? Ali se je mar začelo jasnit, da sta ravno ona dva preprečila složno delovanje učiteljsva? Ali mar čutita, da očitanje radi razdružene sloge velja njima? Kje je komunike?

„Narodni radikalec“ dr. Josip Mandič, organizator „N. D. O.“ in nečak dičnega poslanca Matka Mandiča, Hribarjevega pobratima, se je oženil s gospico Jozico, hčerjo materijskega župana Kastelca, ki je italijanaš, bivši pristaš Krstičev in hud nasprotnik našega naroda. „Elinost“ čestita k slovesnemu dogodku. O ti narodni radikalc! Dr. Mandič je vreden drug onega narodno-radikalnega voditelja s Koroškega, ki v „Narodu“ strašno grmi za narodni radikalizem, v Beljaku se je pa oženil s hčerjo najhujšega nemškutarja in obuje samo v nemškutarski družbi. „Slavenska Misao“ pravi, da pri ženitvah naših narodnih radikalcev igra večjo vlogo mošnja nego ljubezen in narodnost — „ako da im nije dosta ono što dobivaju pod narodnom firmom“.

Razburjenje v „Jugoslovanski zvezi“. — V „Jugoslovanski zvezi“ vlada skrajno ogročenje proti Hribarju in drugovom, ki so šli v Pešto sebe in klub blamirat. Povdarja se, da klub ni nikdar tega sklenil, kar je lažljivo poročala Jugoslovanska korespondenca. Kdo je laž dal v svet se ne ve. „Jugoslovanska

zveza“ imela danes sejo. Položaj je skrajno kritičen.

Hinavščina! — Ob priliki ravno pričetega zasedanja drž. zbora piše „Elinost“: „Kako smo se pa mi Slovenci pripravili za to važno zasedanje? Prizor je zares žalosten. Mesto da bi na vseh straneh z modrim samozatajevanjem gladili pot koncentraciji naših itak skromnih parlamentarnih sil, smo videli tekem vseh teh trimesečnih počitnic le tendenco po razjedanju in razdiranju“. — Svojim očem smo iztežka zaupali, da prav vidimo, ko smo to čitali v „Elinosti“, to je v oni „Elinosti“, katera že nad pol leta ne opusti nobene prilike, da bi z napadanjem ene in z zagovarjanjem druge stranke ne netila in širila razpora v naši deželi. Tako „gladi „Elinost“ z modrim samozatajevanjem pot koncentraciji“, tako je ona prosta „tendence po razjedanju in razdiranju“!!! Tudi „Elinostimi“ pristaši so po Mandičevem shodu v Ricmanjih lepo koncentrirali svoje sile, ampak le po glavi „Slovenskega“ poročevalca, hoteč s tem činom pokazati svoje nadstrankarstvo. Ne najdemo izraza, da bi to brezobrazno pisanje primerno označili, menimo pa, da bi bil v očigled taki sleparji edino na mestu Greuterjev: Fej!

Germanizacija na državni železnici. — Vedno bolj se množe pritožbe o germanizatoričnem ravnanju železniške uprave. Pogtejmo na naš državni kolo-dvor, na Jesenice, Bled, Lesce in Kranj, povsod so nastavljeni na najodgovornejših mestih slovensčine nezmožni Nemci. S tem hočejo tujcem prikriti slovenski značaj kraja. Zahtevajmo svojih pravic!

— Župnijski izpit sodelali v Gorici od 8—10. oktobra č. č. gg. Josip Grilanc, kurat v Kobljiglavu, Sebastian Tognon, kurat v Fogliani in Karol Piculin, kaplan pri sv. Ignaciju v Gorici.

— Smrtna kosa. — V soboto zvečer ob 7. uri je preminol g. Ivan Gombač, gostilničar in posestnik v Motovunu pri Divači. N. v m. p.!

— Umrl je v nedeljo v Trstu finančni ravnatelj vitez dr. Zimmermann.

— Izzivanje v Gorici. — Nedeljo večer bilo je več gorških postopačev, ki so peli po gorških ulicah v italijanskem jeziku: „morte ai scavi, maledetti i scavi“ itd. To izzivanje je bilo neprenehoma, da res se mora vsakemu poštenemu človeku gabit. To dajemo na znanje našim ljudem, da bodo znali podpirati italijanske trgovce, ki ob vsaki priliki žalijo naš narod. Naj se enkrat našim ljudem oči odprejo. Kadar pridejo v Gorico naj si poiščejo naših trgovcev.

— Trgatev v Dornbergu je, kakor nam poročajo od ondot, končana. Vina se je pridelalo toliko, kakor že 50 let ne. Grozdje je bilo lepo polno in dozorelo, tako da bomo imeli izvrstno kapljico. Prodalo se je vina že do 5000 hl., vendar ga je v občini še gotovo 10.000—15.000 hl. Cena ni visoka; znaša 28—32 K á hl. Kupci pridite k nam v obilnem številu po izvrstno in ceno vipavsko kapljico!

— Zavarovalnica za govejo živino se je v nedeljo ustanovila v Velikem Repnu.

— Novi plemenski biki na Krasu. — Dne 18. t. m. so pripeljali v Sežano 10 novih plemenskih bikov. Osem jih razdele po dolenjem Krasu; dva sta ostala v Sežani.

— Pravosodni škandal v Celovcu. — V pravdi dveh Slovencev, ki sta popolnoma nezmožna nemškega jezika, zastopanih po dveh slovenskih odvetnikih, je zavrnil sodnik sodni tajnik Jantsch predlog obeh zastopnikov, da naj se razpravlja slovensko, nakar se je potem razpravljalo nemško. Ta sklep se utemeljuje zelo obširno in ravno tako zelo plitko. Predlog da ni v postavi utemeljen, da svoj čas izdane jezikovne določbe veljajo le za kazenske ne pa za civilne zadeve. Slovensčina na Koroškem ni v deželi navaden jezik, ker deželne samoupravne oblasti, deželni zbor in deželni odbor, ne občujejo v njem, temveč je v deželi navadna samo nemščina. Sicer prebivajo na Koroškem „Wenden“ ali „Windische“, ali njihov jezik se razlikuje od pisne slovensčine, katere ljudstvo ne razume. Torej je brezmiselnost razpravljati v tem jeziku. Ravnotako ni bila slovensčina nikdar od leta 1854. (cesarski patent z dne 9. avgusta) v navadi pred celovškimi sodiščem. Ako so bili taki posamezni slučajji, niso nikdar postali navada. Končno so zastopniki popolnoma veščini nemščine, zapispnikar pa slovensčine nevešč. To je utemeljitev, da se Boga usmili. Oba zastopnika sta se seveda pritožila proti temu gorostasnemu sklepu, ki ne kaže nič drugega kakor skrajno nemško zagrizenost in izrecno kršenje državnih osnovnih zakonov. Zadnji čas je že, da se stori enkrat konec tem neznošnim razmeram.

— Novoodkrite jame v Istri. — Naš rojak A. Perko je proučeval kraške formacije v Istri in je odkril mnogo dosedaj v javnosti nepoznatih jam in podzemeljskih potokov. Lepa je jama „Nedvedova jama“ v Zlati. Dolga je 580 m, a globoka okrog 50 m in je polna prekrasnih stalagmitov. — „Martinova jama“ pri Gradišču je največja in najlepša na Krasu. Geološke važnosti je „Tončetovala jama“ pri Materiji; globoka je 192 m. V globini 102 m pod površjem izvira močan slap, ki pada navpično 90 m globoko. G. Perko je proučil in deloma odkril 72 dosedaj neznanih jam, ki vzbujajo veliko pozornost.

— Hud nallv. — Hudournik Katzenbach pri Podbrdu narastel in odnesel 18. t. m. okoli 25 sežnjev drv ter podrl most na okrajni cesti pri Podbrdu.

— Grozd v dveh barvah. — Pravoslavnemu župniku Jovanu Jovanoviću na Hrvatskem, ki se bavi z vinogradstvom, se je letos posrečilo, da je na eni trti izvedel grozo v dveh barvah. Grozd je imel 36 jagod, 17 jih je bilo rdečih, 19 pa belih. Trta je stara štiri leta, a vrsta je „plemenka“.

Društva.

dr. Občni zbor „Podpornega društva za slov. visokošolce v Pragi“ vršil se bo dne 11. listopada t. l. ob 7. uri zvečer v restavraciji Louvre na Ferdinandove tlič v Pragi.

dr. Kolesarsko društvo „Gorica“ naznanj, da je bil občni zbor, sklican na dan 19. t. m., nesklepčen in zato preložen na sredo 23. t. m. ob 8. uri zvečer pri zlatem jelenu. Gdje. člani naj se blagovolijo tega občnega zbora polnoštevilno vdeležiti. O d b o r.

Rojaki!
kupujte narodni kolek
„Šolskega Doma“.

Restavracija „Central“

Naznanilo.

Podpisani naznanja slavnemu občinstvu v mestu in na deželi, da je odprl novo restavracijo „CENTRAL“ Corso G. Verdi št. 32, v kateri bode točil pristna bela in črna vina kakor tudi raznovrstna dobra piva. — Obnem bode vedno preskrbljeno z dobrimi gorkimi in mrzlimi jedili. Ima krasen je dillni salon, kakor tudi veliko dvorano za veselice, plese in raznovrstne druge zabave, lepo kegljišče, katero je krasno razsvetljeno in po zimi zakurjeno.

Za mnogobrojen obisk se priporoča

Pavel Hönsch,
restavrater.

Loterijske številke.

19. oktobra.

Danaj 32 89 81 53 52
 Gradec 90 19 67 21 20

Št. 1301.

Dražbeni oklic.

Podpisano županstvo odda v zakup zgradbo mosta čez potok »Krojna« v občini Podgora.

Ponudniki naj vlagajo kolekovane pismene ponudbe opremljene s 5% varščino v znesku 72 K, v občinskem uradu pri Sočinem mostu do 7. novembra t. l. do 10. ure predpoludne.

Pogoji, načrt in proračun so razpoloženi na ogled ob uradnih dnevih to je v ponedeljek, četrtek in soboto od 8. do 10. ure predpoldne od 24. t. m. naprej.

Županstvo v Podgori

dne 21. oktobra 1907.

Klančič,
župan.

Ivan Bednařik

priporoča svojo

knjigoveznico

v Gorici

ulica Vetturini št. 3.

Ivan Kavos

priporoča svojo

sedlarsko delavnico

v Gorici

na Kornju št. 11.



Ant. Obidič

čevljar

v Semenški ulici 1
v Gorici

priporoča se za raznovrstna naročila po meri za gospe in gospode.

Naročila se izvršuje hitro.

Izvrstno pecivo

priporoča spoštovanim meščanom in okoličanom pekovski mojster

JAKOB BRATUŠ

v Gorici Šolska ulica št. 6.

V zalogi ima in prodaja moko prve vrste Majdičevega mлина.

POZOR!

Slovenski tapetnik

Andrej Čufer

v Gorici, ulica Orzoni št. 40.

priporoča se slav. občinstvu v mestu in na deželi za izdelovanje in popravilo posteljske oprave, kot šušte, žimnice, poltrone itd. in zagotavlja točno in pošteno postrežbo. D-la doma in tudi po privlačnih hišah po najnižjih cenah. Naročila se točno izdelujejo.

Anton Ivanov Pečenko

Gorica

priporoča svojo veliko zalogo pristnih belih in črnih vin iz lastnih in drugih priznanih vinogradov; plzenjskega piva »prazdroj« iz sloveče češke »Meščanske« vovarne«, in domačega steklenicah, kojega pristnost se jamc.

Zaloga ledu katerega se oddaja le na debelo po 50 kg naprej

Vino dostavlja na dom in razpošilja po železnici na vse kraje avstrijsko-ogrške države v sodih od 56 l naprej.

Cene zmerne. Postrežba pošterna in točna. M M M M M

Krojaški mojster

VID ROJIC

V Gorici, pod Kostanjevico št. 10,

se toplo priporoča posebno častiti duhovščini v mestu in na deželi za obila naročila. Posebno se priporoča za izdelovanje talarjev.

Anton Kuštrin,

trgovec v Gorici

Gospodka ulica št. 25

priporoča častiti duhovščini in slavnemu občinstvu v mestu in na deželi svojo trgovino jedilnega blaga n. pr. kavo Santos, Sandomingo, Java, Cejlon. Portoriko itd. Olje: Lucca, St. Angelo, Korfu, istrsko in dalmatinsko. Petrolej v zaboju. Sladkor razne vrste. Moko št. 0, 1, 2, 3, 4, 5. Več vrst riža. Mljive prve in druge vrste, namreč ob 1/2 kila in od enega funta. Testenine iz tvornice Žnidaršič & Valenčič. Žveplenke družbe sv. Cirila in Metoda. Moka iz Majdičevega mлина iz Kranja in iz Jochmaenn-oveg v Ajdovščini. Vse blago prve vrste.

Fani Drašček,

zaloga šivalnih strojev.

Gorica, Stolna ulica hi. št. 2.

Prodaja stroje tudi na tedenske ali mesečne oboroke.



Stroji so iz prvih tovarn ter najboljše kakovosti. Priporoča se slav. občinstvu

PARAMENTE

je mogoče kupiti po ceni in ugodno le direktno pri firmi

JOSIP NEŠKUDLA

protokolirana veletrgovina in tovarna v OLOMUCU (Češko).

Priporoča po zelo nizkih cenah bogato vezane paramente v vseh barvah in slogih: kazule, pluvijale, dalmatike, vela, nebesa, bandera, zastave, preproge, pregrinjala, albe, rolete itd. pod jamstvom trpežnosti; nadalje v lastnih delavnicah narejene kelhe, ciboriije, monštrance, svečnike, lestence itd. s krasno opravo strogo po cerkvenih predpisih.

Navodila zavoda.

Podpisani zavod nima nobenega zastopnika, ki bi podražil solidno blago za 20% tj. za celino prvotne cene; radi tega se dole predmeti potom direktnega naročila v Olmucu ceneje, kakor jih ponujajo v svojih enikih konkorenčne češke in nemške firme.

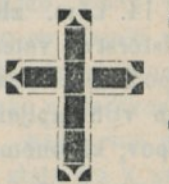
Ilustrovani ceniki zastopj in franko. — Plačilni pogoji ugodni.

Paramenti se pošiljajo na ogled franko.

Za bližajoči se praznik vseh vernih duš dan vabi staroznana tvrdka za umetno klesarstvo in kiparstvo.



BITEŽNIK



v Gorici nasproti glavni pošti

vse one, katerim je ležeče slaviti mile pokojnike z dostojnim spomenikom, naj si ogledajo, bogato zalogo novo izdelanih nagrobnih spomenikov (od 12 kron navzgor). Cene pod vsako konkurenco nizke, ker tvrdka nima zastopnikov in posredovalcev za procentirati. V delavnici se izvršuje vsa dela — od najpreprostejših do najumetnejših — ki spadajo h klesarstvu in kiparstvu (arhitektura, ornamentika, upodobljanje podob, portretov) in v vseh gradivah, t. j. mramor, kamen, cement, mavic, in se dekoratira z bronom, z mozejkom mramornastim in steklenim. Dela po lastnih in drugih načrtih. Specijelno cerkvena dela. — Lastne kamnolome.

Centralna posojilnica

registrovana zadruga v Gorici, Corso Verdi 32

Posojuje svojim članom od 1. novembra 1905 na mesečna odplačila v petih letih

in sicer v obrokih, ki znašajo z obrestmi vred, za vsakih 100 K glavnice 2 K na mesec.

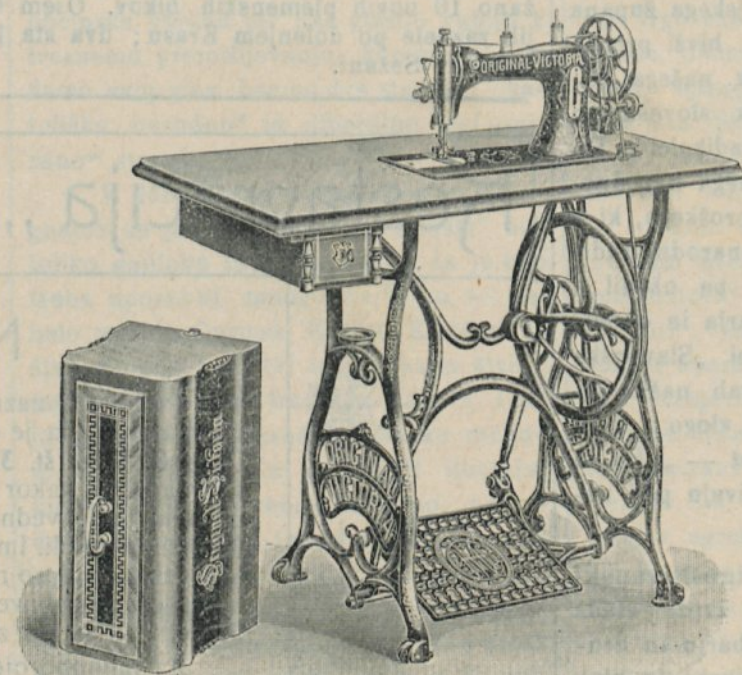
Posojuje svojim članom od 1. januarja 1907

na menice po 6%, na vknjižbo po 5 1/2%

Hranilne vloge se obrestujejo po 4 1/2 od sto.

GOSPODIČNE IN GOSPODJE — POZOR!

Imate že šivalni stroj? Ako ga nimate, omislite si najnovejšo marko „Original-Viktoria“ in najboljšega izdelka. Po dolgoletnih skušnjah sva prišla do prepričanja, da ostane „Original“ vedno le najboljši.



Original-Viktoria stroji delajo še po 15 letni uporabi brezšumno.

Original-Viktoria stroji so neprekosljivi na domačo rabo in obrtne namene.

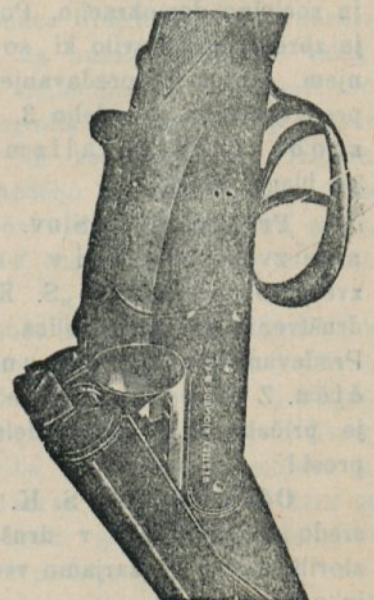
Original-Viktoria stroji so najpripravnější za umetno vezenje (rekamiranje). Tvrdka stavi na razpolago strankam učiteljico, ki poučuje brezplačno.

Original-Viktoria stroji so najboljši izdelek vseh dosedaj obstoječih tovarov.

Za vsak stroj jamčiva 10 let.

Nikdo naj ne zamudi priliko ogledat si pred nakupom „Original-Viktoria“ stroje.

Edina zaloga „Original-Viktoria“ strojev in drugih šivalnih strojev, dvokoles „Puch“ orožja, municije in vseh lovskih priprav pri tvrdki,



Kerševani & Čuk — Gorica Stolni trg (Piazza Duomo) št. 9.

Lastra delavnica in popravljavnica Riva Castello št. 4.